

דף נז.

עין משפט א.

אה"ע סימן ד סעיף כב

כב. כד. גר ועבד משוחרר לא נקראים קהל^ל וע"כ מותרים בממזרת. וכן ממזר מותר בשפחה גם אחר שיחרורה. וכן ממזר מותר בגיורת כל זמן שלא נשתקע שם גר מהם^מ. כה. גר עמוני לממזרת הולד אחר הפגום וממזר^נ.

עין משפט ב.

אה"ע סימן ז סעיף כא

כא. לג. גר לגיורת או משוחרר למשוחררת, בתם לא תנשא לכתחילה לכהן. ואם נישאת לא תצא^ס, דהורתה ולידתה בקדושה. אבל אם יש צד ישראל כגון גר לבת ישראל הבת כשרה לכתחילה גם לכהן.

מ. והיינו עד עשרה דורות, שו"ע, ולהרמב"ם אפי' יותר. ולרמב"ם אין איסור דאורייתא בשפחה ולכן מפני תקנת הבנים התירוה לממזר, אבל לר"ת האיסור שפחה מדאורייתא. וע"כ הוצרך לטעם ההיתר של ממזר בשפחה דאין בו לא יהיה קדש וממזר קדש ועומד. ולפי"ז גר עמוני דאין יצירתו בעבירה והוא לא קדש יהיה אסור בשפחה לר"ת, ולהרמב"ם מותר. ובזה תליא ספיקו של הח"מ בס"ק כ"ב ועיין בב"ש. ואולי אפשר דגם ספק ממזר אם מותר בשפחה דנחלקו בכך האחרונים תלוי בזה אם משום דקדוש ועומד אסור מספק ואם מטעם לטהר זרעו מותר גם ספק ממזר עיין ב"ה ס"ק כ"ד. נ. והבן הזה מותר בשפחה כממזר שמותר בשפחה. ח"מ והב"ש בס"ק ל"ה בסופו סיים היינו ממזר עמוני וצ"ב.

ס. מקידושין ע"ז ור"א כ"כ הב"י. ומשמע דאם רק לידתה בקדושה ולא הורתה תצא אף אם נישאת כך דקדק הח"מ מרמב"ם. ומזהב"י יראה דחולק וסובר דגם אם רק לידתה בקדושה לא תצא.

ע. רמב"ם פ"ט ממשנה קידושין דף מ"א.

דף נז:

עין משפט ב.

אה"ע סימן לו פעיף א

א. האב מקדש את בתו קטנה ונערה שלא לדעתה^ע, וזכאי במציאתה^פ ובמעשי ידיה, ובכתובתה אם נתאלמנה או נתגרשה מן האירוסין. ומיום הראשון ללידתה רשאי לקדשה בכסף או בשטר^ז, אבל כביאה רק מג' שנים ויום אחד ומדעת אביה^ק.

ב. אפי' הייתה חרשת או שוטה, אביה זכאי לקבל קידושיה, ומקודשת גמורה.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קפז פעיף ד

ד. קטנה מבת ג' שנים ויום אחד ומעלה ביאתה ביאה לכל דבר. ואם בא עליה יבם קנאה. אבל אינה חולצת עד שתהיה בת י"ב שנים ויום אחד^י, ובדקה אח"כ ומצאוה שהביאה ב' שערות.

פ. אם נתנו לה מתנה אם זכה אביה בזה מסתפק הב"ש, ועיין בקצות החושן בסי' קע"ו ס"ק י"ב.

צ. והרמב"ם סובר אפי' משהוכר עוברה מקודשת כ"כ הב"ש.

וי"א דאין קידושין תופסין בנפל והיינו שלא כלו לו חדשיו, ובספק אם כלו לו חדשיו וקיבל אביה קידושין על ספק נפל והמקדש אח"כ קידש אחותה של נפל זה, צריכה גט. מ"מ אם אח"כ חי ספק נפל זה ל' יום איגלאי מילתא למפרע שולד בן קיימא הוא והווי קידושין גמורים, ואין קידושיו, אח"כ תופסין באחותה דערוה היא, והמדובר בלא חי, כ"כ בח"מ ס"ק ב' מירושלמי. ודעת הב"י והשו"ע דאף בנפל שלא כלו לו חדשיו תופסים קידושין, ועכ"פ דעת הרמב"ם ברורה דמשהוכר עוברה הווי קידושין.

ק. נדה מ"ד ע"ב.

ר. ממשנה נדה מ"ד ע"ב וכמסקנת הגמ' ביבמות דף ק"ה ע"ב, וכתב ה"ה אפי' בדיעבד אם חלצה לפני י"ב שנים ויום אחד חליצתה לאו כלום. ה"ה בפ"ב.

ש. מגמ' נדה מ"ד.

עין משפט ז.

אה"ע סימן ו סעיף ט

ט יד. מאותם שנעשית זונה אפי' נבעלה להם באונס^ש נעשית זונה. ואפי' רק הערה בה ובלבד שתהיה בת ג' שנים ויום אחד והבועל יהיה מבן ט' שנים ויום אחד.

אה"ע סימן ז סעיפים יב

יב יז. חללה זו היא אשה שנולדה מאיסורי כהונה^ח כגון אפי' כהן הדיוט שבא על זונה וגרושה, וכהן גדול שנשא^א בעולה או בא על אלמנה, הרי אלו בעצמן חללים לעולם, והולד בין מהם עצמם בין מכהן אחר, הרי הוא חלל. בין זכר בין נקבה.

יב יח. האשה האסורה לכהן משהערה בה הכהן חללה^ב. בין בשוגג בין במזיד בין באונס. והכהן בעינין שיהיה מבן ט' שנים ויום אחד ומעלה, והנבעלת מבת ג' שנים ויום א'.

יב יט. קידש^ג הכהן אחת הפסולות לו, וגירשה מן האירוסין לא נתחללה, אבל מן הנישואין נתחללה, אפי' שבדקה ונמצאת^ד בתולה שכל נשואה בחזקת בעולה.

ת. ודוקא נשא אבל בעל לא חללה כ"כ הגאון בס"ק מ"ג.

א. מיבמות נ"ג, וע"ד.

ב. מגמ' נדה מ"ד.

ג. מיבמות ל"ו, והח"מ כתב דאם יש עדים שלא זזה ידם, דלא נבעלה איך תעשה חללה, וחלק על משמעות השו"ע, ולשיטת התוס' נתחללה בחופה בלי ביאה כלל. כ"כ הב"ש בס"ק ל"ז.

ד. מקידושין ע"ז וע"ח. והולד אינו חלל אם נתעברה מביאה ראשונה, ואף דקימ"ל דמכל העריות הולד ממזר, א"כ הנ"מ רק לענין אזהרה והתראה לכהן זה, שבא להנשא לבת זו, להזהירו שעובר גם על איסור חללה. וכן לענין אכילת תרומה כ"כ הט"ז. ולפ"ז משכחת לה ממזר כהן שאוכל בתרומה ושאינו חלל.

ה. מגמ' יבמות כ"ד.